

Glæde. Men indtil det sker, tror jeg, at vi gøre bedst i at støtte det, vi have, inden det bliver for sild, og det kan meget snart blive for sild. Jeg har haft Lejlighed til i en Række af Aar paa nært Hold at se Rovslund Børnehjem paa Fyn, at se, med hvilken Opofrelse og Selvfjornægtelse, med hvilken Omsigt og Tænkomsind det drives, men jeg har ogsaa haft Lejlighed til at se, hvor ubemærket det drives, med hvilken Træng og tarvelige Raar der maa kæmpes. Der er Tilbud nok om Børn, Efterpørgsel nok efter at faa Børn anbragte, men det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa fuld Betaling for dem. Jeg kan altsaa med Sandhed lægge et godt Ord ind for denne Sag, og det er det, jeg gør, idet jeg ganske slutter mig til den ærede Folketingsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) og bærer Tingets Finansudvalg og Folketingsret i sin Helhed, om det vil tage den Sag op under en samlet Overvejelse. Jeg fremsætter denne Begæring med saa meget større Haab, som jeg i den Omstændighed, at Regeringen har overdraget de to gode Børnevæddere, Leopold Budde og Karl Christensen, at undersøge de Børnehjem, der findes i Landet, ser et Vidnesbyrd om, at der ogsaa hos Regeringen findes en Vilje til denne Sags Fremme.

Det andet Punkt, jeg ganske kortelig skal opholde mig ved, er meget forfælsket fra dette, det henhører under Indenrigsministeriet og findes altsaa opført paa Finansloven § 19, under Stykke III. B. 7., et Andragende om ekstraordinær Bevilling til den biologiske Station. Naar jeg er kommen til at interessere mig for dette Spørgsmaal, saa vil jeg sige, at det er aldeles ikke for Biologiens Skyld eller for den praktiske Videnskabs Skyld, der her drives, men fordi jeg mener, at denne Sag kan komme til at faa megen Betydning for det danske Fiskeri, og vi kunne jo være enige om, at det danske Fiskeri hører i aller egentligste Forstand til vore naturlige Hjælpekilder, og den Befolkning, der driver Fiskeri, er ikke anderledes stillet, end at den har Brug for enhver Haandsrækning, der maatte blive ydet af Staten. Men bliver Spørgsmaalet, hvad der skal gøres ved Fiskeriet, saa mener jeg, at det, der først og fremmest er at gøre er det, at vi snarest muligt paa Fiskeriets ligesom paa Landbrugets Omraade gaa over fra Rovdrift til en virkelig fornuftig Benyttelse af Hjælpekilderne i vore Have og vore Forder, og hertil er det, jeg mener, den biologiske Station kan give værdifulde Bidrag, baade direkte til Fiske og indi-

rette ved de Vink, den kan give Lovgivningsmagten. Dens Opgave er, som Navnet viser, at undersøge alt levende, som findes i Havet, at undersøge Fiskenes Formerelsesformer, Alder, Vandringer, Forekomst o. s. v. Da jeg efter Valget i April Maaned kom under Vejrs med, hvor levende Fiskerne interesserede sig for denne videnskabelige Anstalt, skaffede jeg mig Lejlighed til at komme om Bord paa denne biologiske Station, som den Gang var stationeret i Fænsund ved Midelfart, og jeg blev modtaget med elskværdig Forekommenhed af Forstanderen Dr. Peter Jensen, som udviklede for mig Stationens Opgave og den Maade, hvorpaa den gik frem og virkede, og ved samme Lejlighed udtalte han Omsigt om, at Rigsdagen vilde hjælpe ham til at faa en større Sejlsbaad, der kunde gøre det muligt for ham at foretage saa lange Ture fra Stationen, at han kunde overnatte paa Søen. Og naar vi betænkte, at Stationen jo altid ligger fortojet og kun kan flyttes ved andre Skibes Hjælp, synes jeg, det er indlysende, hvilken Betydning det maa have for Forstanderen at udstrække sit Undersøgelsesfelt saa meget som muligt. Jeg anbefaler altsaa denne ekstraordinære Bevilling, og jeg gentager: Jeg gør det ikke i Biologiens Interesse, men jeg gør det ganske simpelt i Fiskeriets Interesse.

—Hermed mener jeg at have udtalt mig tilstrækkeligt om disse to saglige Spørgsmaal. For øvrigt mener jeg, hvis jeg maa slutte i den gamle Cato-Stil, at Grundloven bør genoprettes. Jeg er i saa Henseende ganske enig med de Herrer Rigsdagsmænd, som i disse Dage have talt saa tillyneladende stærke Ord; det er kun Maaden, hvorom vore Meninger ere forskellige. Der er Tid til Tale, men der er sandelig ogsaa Tid til Gerning, og vi skulle vogte os, ikke mindst her i Tinget, at vi ikke komme til at overskide Tidens Krav.

Formanden (Høgsbro): Der er endnu indtegnet 12 Talere, og jeg skal derfor her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1893 til 31te Marts 1894.